

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 4940

гр. София, 15.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

като разглежда докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ** Частно наказателно дело № 20241110205326 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 159а, ал.1 от НПК.

Образувано е по повод постъпило от прокурор от СРП писмено искане по ДП № **/2024г. по описа ГДБОП-МВР и пр.пр. № ****/2024/2024г. по описа на СРП за разследване на престъпление по чл. 144, ал.3, т.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, за което е било повдигнато обвинение по същия престъпен състав спрямо **И. Н. З., с ЕГН: ******* за предоставяне на трафични данни чрез справка относно това дали са били активирани в мрежите на мобилните оператори телефонни устройства – 1.). мобилен телефон марка „НТС“, модел *****; 2.). мобилен телефон марка “MOTOROLA”, модел „MOTO G 32” ***** и 3.). мобилен телефон марка “SAMSUNG”, модел “GALAXI A22 5G” (SM A226W/DSN) с *****- за времето от 00:00 часа на 11.10.2023г. до 29.02.2024г., но за срок не повече от 6 (шест) месеца по ЗЕС със съдържаща се информация от разпечатка, която разпечатка или справка да обективира наличните входящи и изходящи обаждания и кореспонденция, кореспондираща/те номер/номера към телефонните устройства, ведно с данни за собственост на СИМ-картите (три имена, ЕГН, адрес), на чието име са били регистрирани, с предоставяне и на информация чрез разпечатка или справка за входящите и изходящите разговори и протекли трафични данни по административните адреси на работните клетки за същия очертан период.

Софийски районен съд, след като прецени постъпилото искане, приложението на закона и като се запозна с материалите по делото, приема за установено следното:

Искането на СРП е неоснователно. С оглед същността на производството по чл.159а, ал.1 от НК решаващата инстанция на СРС приема, че следва да изследва събраните доказателства и доказателствени средства в ДП, за да се отговори на въпроса има ли извършено в обективната

действителност престъпление или престъпления като реален факт по състава на чл. 144, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК спрямо обвиняемият **И. Н. З., с ЕГН: *******. Повдигането на обвинение по този престъпен състав като процесуално действие на прокурора не води само по себе си до наличие или до възникване на престъпление в обективната действителност, което да е извършено от конкретно лице. Процесуалното действие следва материалния факт. А не обратното. Когато материалния факт на едно престъпление въобще липсва, процесуалното действие е безпредметно. Т.е. ДП се явява незаконосъобразно. В ДП се разследва винаги материален факт на престъпление, което е реално и действително извършено. А не предполагаемо такова. Когато такова изначално не е извършено или е изначално несъставомерно, съществуването на процеса за разследването му се обезсмисля. По такъв начин не се счита, че се изпълнява непосредствената цел на чл.1 от НПК Съдът отчита, че спрямо обвиняемия З. е изпълнена КСППЕ. Заключение на експертизата обективира, че обвиняемия З. страда от психично заболяване – личностово разстройство от смесен тип с преобладаване на дисоциални и шизоидни черти с наличие на декомпенсация и при трайни промени на личността, недължащи се на мозъчна увреда или заболяване. КСППЕ сочи, че обвиняемия З. не е годен участник в наказателното производство във връзка с императивите на чл.144, ал.2, т.3 и т.4 от НПК, тъй като не може да дава адекватни и достоверни отговори, не разбира и не осмисля действията на органите в наказателния процес и не може да участва във фазите на делото съгласно НПК. Според съдебният състав Държавата следва да преустанови незабавно провеждането на каквато и да е наказателна репресия спрямо обвиняемия З., още повече разследване в ДП и/или наказателно преследване. Същият е психично болно лице, представител на особено уязвима категория лица в обществото – тази на душевно болните лица, съгласно постановките на **Решение от 17.12.2018г. на Съда на Европейския съюз по дело С – 467/18г.**, които имат задължителен безусловен характер на приложимо право. В материалите по ДП липсват събрани към момента факти и обстоятелства, които да сочат на обосновани изводи, че друго лице или лица са евентуално съпричастни към разследването престъпление чл. 144, ал.3, т.1 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК. Тогава е логично хода на разследването да продължи спрямо това лице или лица. Само в такъв случай би било налице законово основание съдът да приеме, че искането на СРП по чл.159а, ал.1 от НК може да се приеме за евентуално основателно. Отделно, прокурорът не излага такива твърдения в искането си по чл.159а, ал.1 от НПК евентуално други лица да са съпричастни към словесните изрази, а от друга страна, дори и прокурора да беше навел такива твърдения, липсват събрани чрез процесуалния инструментариум на НПК в самото ДП доказателства и/или доказателствени средства (към днешна дата), че към инкриминираната деятелност има съпричастност и друго лице или лица – например като извършител, подбудител и/или помагач. Решаващата инстанция на СРС приема, освен тези съображения, които предопределят на неоснователността на искането на СРП по чл.159а, ал.1 от НПК, и друг аргумент. Отразените в електронните съобщения изрази на

твърдените според прокурора закани за убийство, за които са налице доказателства, че са били адресирани от обвиняемия З. към свидетелите пострадали – Ц., А., Т., Т. и други, както и към множество институции, са изначално несъставомерни. Това е така, защото обвиняемият З. е извършил личен коментар. Изразите на словото му са от прости изречения. Изразява се чрез тях експресия – чувства, негативни емоции (омраза, ненавист, разочарование), недоволство. Закана за убийство, обективизирана в резултат на гняв или омраза е изначално несъставомерна. Аргумент за тези изводи на съда е постановеното **Решение по н.д. № 1178 от 2015 г. на Трето НО на ВКС с докладчик съдията М. Ц.** Словесните изрази на обвиняемия З. са бланкетни. Многократно са препращани с адресати – освен към свидетелите Ц., А., Т., Т. и други, така и едновременно към различни институции. Целта им е била да получат публичност използваните изрази. Такива изрази се използват, особено в публичните коментари на т.нар. „хейтъри“ в сайтовете за новини. Ако СРП би приложила подхода, какъвто е изявен в настоящото ДП – да установи например кои личности „хейтъри“ ежедневно в коментари под статии в сайтове за новини обективират ежедневно по много пъти заплахи чрез изрази за убийство, дори и спрямо публични личности, то една втора от населението на страната следва да бъде наказателно преследвано, а прокуратурата следва да разследва само такива случаи. Критиката на гражданите към съдебните магистратите, заемащи публични длъжности е допустима и се насърчава (дори следва да бъде засилена) във всяка правова и демократична Държава, независимо, че критиката на гражданите може само по себе си да бъде емоционална, експресивна, заплашваща (по всякакъв начин), обиждаща, шокираща и обвиняваща, каквато е и идеята при тълкуването на **Решението на ЕСПЧ „Оберилик срещу Австрия“ от 23.05.1991г.** Решаващата инстанция на СРС приема, че личността на обвиняемия З. е търсила по-скоро публичност и известност. Често психичното болните лица, поради изпитваните страдания имат желанието (склонността) и проявлението да се показват пред обществото, да се почувстват, че са важни, специални, обгрижвани и т.н. Това се дължи в резултат от страданията на болестта им. Обвиняемият З. отговоря на този профил на личност от особено уязвимите лица, не само с оглед обосноваването на КСППЕ в ДП, но и предвид данните от електронните му съобщения със съдържащите в тях мнения, оценки, коментари за политическата обстановка в страната, за лица – политици, за съда иили органите на съдебната власт като цяло. Дори, свидетелите Т., А. и Т. изначално не са приели на сериозно изразите на обвиняемия З. за тяхното „убийство“. В същата насока са и показанията на свидетеля Цариградска, след като разбрала кой е адресата на имейлите до нея и до множеството институция. Психично болните лица следва да бъдат обгрижвани от Държавата, а не да са наказвани, и/или наказателно преследвани, след като се установи, че са душевно страдащи. Липсва конкретизация в словесните изрази по повод на реалното намерение на дееца З. да причини накърняването на правото на свободен избор и/или правото на независима воля едно лице (адресатите на изразите) самостоятелно и свободно да действа съобразно тях,

в каквата насока е същността на предмета на закрила на обществените отношения на състава по чл.144, ал.3 от НК. Изложеното мотивира съдът да приеме, че в ДП липсват доказателства, които да извеждат реално престъпление или престъпления като обективен факт и/или да сочат на евентуална съпричастност на трети лица към съответните изрази, които сами по себе си не са престъпления. Процесуално-следствените действия по разучаването на информацията от иззетите телефонни устройства от обвиняемия З. по съществен начин накърнява правото му на личен живот. Искането на прокурора по чл.159а, ал.1 от НПК влиза в колизия с постановките на *Решение на Съда на Европейския съюз от 17.11.2022г. по дело № С-350/2021г.* Искането на информацията за трафичните данни от телефонните устройства на обвиняемия З. резултира до неправомерен достъп до тях, респективно биха се събрали доказателства за навиците му, връзките му, местопребиваването му и други обстоятелства по отношение на профила му, без това е нужно за целите на разследването. Решението на СЕС не допуска общо всеобхватно неизбирателно запазване на трафични данни за местонахождение на широк кръг лица. Запазването на трафични данни за нетежки престъпления е неконституциосъобразно и незаконосъобразно. Допустимо е неизбирателно да се запазват трафични данни само за извършени тежки престъпления или за предотвратяването на предстоящи за извършване или вече извършени престъпления, свързани с накърняване на националната сигурност, с оглед разкриването им и за провеждането на законоустановеното наказателно преследване на техните извършители, впоследствие. Срокът на запазване на информацията от трафичните данни, свързана с разкриването на извършени тежки престъпления или за предотвратяването на предстоящи за извършване или извършени престъпления, свързани с накърняване на националната сигурност, не следва да е прекомерно дълъг, а разумен, пропорционален, съответен и справедлив.

С оглед изложеното и предвид неоснователността на искането на прокурора, което следва да се отхвърли в цялост, СРС, НО 9-ти състав,

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО, НЕМОТИВИРАНО И НЕОСНОВАТЕЛНО ПИСМЕНОТО ИСКАНЕ НА СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА по ДП № ...../2024г. по описа ГДБОП-МВР и пр.пр. № ...../2024г. по описа на СРП за разследване на престъпление по чл. 144, ал.3, т.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, за което е било повдигнато обвинение по същия престъпен състав спрямо И. Н. З., с ЕГН: ***** за предоставяне на трафични данни чрез справка относно това дали са били активирани в мрежите на мобилните оператори телефонни устройства – 1.). мобилен телефон марка „НТС“, ...; 2.). мобилен телефон марка “MOTOROLA”, модел „MOTO G 32” ..... и 3.). мобилен телефон марка “SAMSUNG”, модел “GALAXI A22 5G” (SM A226W/DSN) ..... - за времето от 00:00 часа на 11.10.2023г. до 29.02.2024г., но за срок не повече от 6 (шест) месеца по ЗЕС със съдържаща

се информация от разпечатка, която разпечатка или справка да обективира наличните входящи и изходящи обаждания и кореспонденция, кореспондиращия/те номер/номера към телефонните устройства, ведно с данни за собственост на СИМ-картите (три имена, ЕГН, адрес), на чието име са били регистрирани, с предоставяне и на информация чрез разпечатка или справка за входящите и изходящите разговори и протекли трафични данни по административните адреси на работните клетки за същия очертан период.

Разпореждането е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Съдия при Софийски районен съд: _____